

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0121/2014

17.2.2014

BETÆNKNING

om optimering af udviklingen af regionerne i den yderste periferis potentiale ved at skabe synergier mellem strukturfondene og Den Europæiske Unions øvrige programmer
(2013/2178(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: Younous Omarjee

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	17
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	20

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om optimering af udviklingen af regionerne i den yderste periferis potentiale ved at skabe synergier mellem strukturfondene og Den Europæiske Unions øvrige programmer (2013/2178(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 349 og artikel 355, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten), hvori regionerne i den yderste periferi indrømmes en særlig status, og hvori det er fastsat, at der skal vedtages "særlige foranstaltninger", der muliggør en fuldstændig anvendelse af traktaterne og gennemførelse af de fælles politikker,
- der henviser til artikel 107, stk. 3, litra a), i EUF-traktaten om den særlige statsstøtteordning, der er gældende for disse regioner,
- der henviser til artikel 174 ff. i EUF-traktaten, der fastsætter målsætningen om økonomisk, social og territorial samhørighed og definerer de finansielle strukturfondsinstrumenter til opfyldelse heraf,
- der henviser til alle Europa-Kommissionens meddelelser om regionerne i den yderste periferi, navnlig meddelelsen af 17. oktober 2008 om "Regionerne i den yderste periferi: et aktiv for Europa" (COM(2008)0642),
- der henviser til sine beslutninger om regionerne i den yderste periferi, navnlig beslutningen af 20. maj 2008 om "strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter¹,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument med titlen "Regions 2020 – an assessment of future challenges for EU regions" (SEC(2008)2868),
- der henviser til meddelelsen fra Reunion af 7. juli 2008 i forlængelse af konferencen "The European Union and its Overseas Entities: Strategies to counter Climate Change and Biodiversity Loss", der henviser til Rådet for Den Europæiske Unions konklusioner af 25. juni 2009 om "Midtvejsevaluering af gennemførelsen af EU's handlingsplan for biodiversitet og en EU-strategi for invasive fremmede arter",
- der henviser til det fælles memorandum fra regionerne i den yderste periferi af 14. oktober 2009 om "Regionerne i den yderste periferi i perioden frem til 2020",
- der henviser til den fælles platform af 6. juli 2010 med adresse til formanden for Europa-Kommissionen, José Manuel Durão Barroso, fra konferencen af Europa-Parlamentets medlemmer fra regionerne i den yderste periferi,
- der henviser til det fælles memorandum fra Spanien, Frankrig, Portugal og regionerne i den

¹ EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 12.

yderste periferi af 7. maj 2010 om "En fornyet strategi for regionerne i EU's yderste periferi",

- der henviser til det fælles bidrag fra regionerne i den yderste periferi af 28. januar 2011 vedrørende den femte rapport om den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed,
 - der henviser til kommissær Michel Barniers rapport af 12. oktober 2011 med titlen "Europe's outermost regions and the Single Market: The EU's influence in the world", som blev forelagt af Pedro Solbes Mira,
 - der henviser til sin beslutning af 18. april 2012 om samhørighedspolitikken rolle med hensyn til EU-regioner i den yderste periferi inden for rammerne af EU 2020¹,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 20. juni 2012: "Regionerne i Den Europæiske Unions yderste periferi: Et partnerskab for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (COM(2012)0287),
 - der henviser til rapport udarbejdet af det franske parlamentsmedlem Serge Letchimy for den franske premierminister om artikel 349 i EUF-traktaten: et bidrag til anvendelsen af undtagelsesbestemmelserne til fordel for et globalt projekt for udvikling af regionerne i den yderste periferi,
 - der henviser til alle de fælles bidrag og tekniske og politiske dokumenter fra konferencen af formænd for regionerne i EU's yderste periferi, navnlig sluterklæringen fra den 19. konference af formænd for regionerne i EU's yderste periferi af 17.-18. oktober 2013,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0121/2014),
- A. der henviser til, at regionerne i den yderste periferis fordele, ressourcer og potentialer, som anerkendtes af Kommissionen i dens strategi fra 2008 og dens meddelelse fra 2012, berører nogle af EU's nøgleområder for så vidt angår forskning, innovation og vækst, og at de modtager utilstrækkelig støtte og finansiering fra de europæiske fonde og programmer;
- B. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi består af en række øgrupper og øer samt en region, der er omsluttet af Amazonskoven, og at de er kendetegnet ved særlige fælles begrænsninger, der adskiller dem fra andre områder med særlige geografiske forhold i Unionen (øer, bjergområder og regioner med lav befolkningstæthed);
- C. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi hvad angår de mål, som EU har fastsat for at realisere Europa 2020-strategien for vækst, Horisont 2020-strategien, Energi 2020-strategien, LIFE+- og Natura 2000-programmerne og de transeuropæiske telekommunikations-, transport- og energinet, er nøgleregioner, der kan bidrage væsentligt til at tage disse udfordringer op;
- D. der henviser til, at det i denne forbindelse er vigtigt at fremme langsigtede investeringer og regionerne i den yderste periferis innovationskapacitet for varigt at styrke deres økonomiske og sociale udvikling og øge mulighederne for, at Unionens forskellige

¹ EUT C 258 E af 7.9.2013, s. 1.

strategier lykkes;

- E. der henviser til, at strukturfondene og Den Europæiske Investeringsfond for regionerne i EU's yderste periferi skal tilpasses eller suppleres i forbindelse med realisering af disse strategier, så disse regioner kan deltage i de store udfordringer, EU står over for, i et omfang, der står mål med deres potentiale og hensigter;
- F. der henviser til, at den nuværende økonomiske og sociale krise har særligt alvorlige følger for regionerne i EU's yderste periferi, navnlig for konkurrenceevnen og beskæftigelsen, og at såvel behovet for økonomisk vækst som arbejdsløshedssituationen kræver øjeblikkelig og passende handling i den kommende finansierings- og programmeringsperiode;
- G. der henviser til, at artikel 349 også bør anvendes som retsgrundlag for, gennem særlige foranstaltninger, at give regionerne i den yderste periferi mulighed for at indtage deres retmæssige plads i de forskellige EU-programmer, der rent konkret kan tænkes at udvikle deres anerkendte potentiale;
- H. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi sandsynligvis kan blive nøgleregioner til gavn for hele Unionen på områder som f.eks. biodiversitet, miljø, tilpasning til og afbødning af klimaændringerne, forvaltning og observation af ekstreme klimafænomener, forskning, innovation, rummet, luft- og rumfart, oceanerne, blå vækst, maritim fysisk planlægning og forvaltning af havene, seismologi, vulkanologi, nye sygdomme, vedvarende energi, transport, telekommunikation, kapacitet til at iværksætte hurtige humanitære aktioner i tredjelande samt kultur;
- I. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi er beliggende i havområder i Caribien, Det Indiske Ocean og Atlanterhavet, og at de giver EU status som maritim stormagt på verdensplan, at deres geostrategiske placering bidrager til EU's globale dimension, og at de er kendetegnet ved helt usædvanlige natur-, hav- og fiskeressourcer, der udgør mere end 50 % af verdens biodiversitet;
- J. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi er et enestående fænomen, som udgør en fælles enhed både i og uden for EU, og som Kommissionen bør fremme og støtte, navnlig via gennemførelse af fælles politikker;
- K. der henviser til, at en optimering af potentialet i regionerne i den yderste periferi kræver, at der skabes maksimale synergier mellem alle Unionens instrumenter, fonde og programmer;

Nye perspektiver for regionerne i den yderste periferi

1. er overbevist om, at det potentiale og de fordele, ressourcer og erfaringer, der findes i regionerne i den yderste periferi, udgør en ekstra chance for Unionen og medlemsstaterne til at tage de udfordringer op, som de står over for med hensyn til globalisering, innovationskapacitet, vækst, social samhørighed, demografisk pres, klimaændringer, forebyggelse af de største risici for naturkatastrofer, energi, bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og bevarelse af biodiversiteten;
2. er overbevist om, at forbedringen af adgangen for regionerne i den yderste periferi til

Unionens forskellige programmer og fonde vil ske på såvel kortere som længere sigt og være til gavn for Unionen som helhed; beklager den retningslinje, der er udstukket på EU-plan, om kun at anvende samhørighedspolitikken til finansiering af næsten alle de udviklingsprojekter, som regionerne i den yderste periferi har;

3. støtter Europa-Kommissionen i dens ønske om at gennemføre politikker, der styrker uafhængigheden, den økonomiske konsolidering og en bæredygtig jobskabelse i regionerne i den yderste periferi, ved at udnytte deres aktiver og deres praktiske og innoverende foranstaltninger på grundlag af artikel 349 i EUF-traktaten og ad hoc-instrumenter, navnlig på energi-, transport- og ikt-området, for hver enkelt af de fonde og programmer, hvis mål vedrører udnyttelse af aktiverne i regionerne i den yderste periferi til fremme af en bæredygtig udvikling;
4. understreger ligeledes behovet for og vigtigheden af for regionerne i den yderste periferi, at EU's politikker bidrager til, bl.a. gennem specifikke skatte- og toldinstrumenter, at fremme og diversificere det økonomiske grundlag for økonomierne i regionerne i den yderste periferi samt til at fremme jobskabelsen;
5. betragter artikel 349 i EUF-traktaten som et passende retsgrundlag for vedtagelse af særlige foranstaltninger for regionerne i den yderste periferi og beklager derfor den begrænsede anvendelse af denne bestemmelse i traktaten, som giver mulighed for at bevilge en særlig ordning på baggrund af denne status som region i den yderste periferi;
6. opfordrer Kommissionen til at oprette en kontaktgruppe mellem de forskellige berørte EU-kommissærer, den tværgående arbejdsgruppe, som koordinerer de politikker, der vedrører regionerne i den yderste periferi, og medlemmer af Europa-Parlamentet valgt i regionerne i den yderste periferi, for at gøre status over de programmer, der er planlagt eller iværksat til fordel for regionerne i den yderste periferi;
7. understreger, at regionerne i den yderste periferi, fordi de ligger langt fra det europæiske kontinent, bidrager til at udbrede indflydelsen af et EU, der er bevidst om sin globale dimension og sin rolle i en verden under kraftig forandring;
8. påpeger, at regionerne i den yderste periferi skal være genstand for særlig opmærksomhed i tilfælde af naturkatastrofer på grund af deres karakteristika og med hjemmel i artikel 349 i EUF-traktaten, der giver mulighed for at vedtage særlige foranstaltninger, og minder om vigtigheden af at koordinere strukturfondene med EU's Solidaritetsfond;
9. opfordrer til, at investeringer i tjenesteydelser af almen økonomisk interesse såsom ikt, transport, vand og energi prioriteres i disse regioner, og går ind for at skabe større sammenhæng mellem rammebestemmelserne for statsstøtte i regionerne i den yderste periferi med henblik på opfyldelse af Europa 2020-strategiens mål;
10. er overbevist om, at der er en tæt sammenhæng mellem bevidstheden om den rolle, som Unionen kan spille på globalt plan, og opmærksomheden på regionerne i den yderste periferi; er overbevist om, at Unionen og medlemsstaterne ikke i tilstrækkelig grad er bevidste om den vægt og rækkevidde for fremtiden, som deres strategiske investeringsvalg i regionerne i den yderste periferi har, og at denne situation er et udtryk for Unionens underinvestering i sin egen globale og internationale dimension; påpeger, at

det er vigtigt for regionerne i den yderste periferi at opnå bedre synergi mellem instrumenter og programmer for at fremme det internationale samarbejde i disse regioner rundt omkring i verden;

11. minder om, at det for at fremme skabelsen af synergier mellem strukturfondene og Unionens øvrige programmer er afgørende at anlægge et makroregionalt perspektiv og udarbejde strategier for de makroregioner, der indeholder regioner i den yderste periferi, under udnyttelse af disse regioners karakteristika og ressourcer;
12. opfordrer de nationale og regionale myndigheder til at drage nytte af en flerfondsmodel og i videst muligt omfang og så effektivt som muligt at skabe forbindelser mellem strukturfondene og de finansielle instrumenter i Unionens øvrige programmer;
13. opfordrer Kommissionen til at uddybe EU's strategi for regionerne i den yderste periferi med henblik på at muliggøre udvikling af disse regioners aktiver under hensyntagen til deres strukturelle og vedvarende problemer; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at imødekomme forslagene fra regionerne i den yderste periferi, der bl.a. fremgår af deres handlingsplaner;

Synergier med Horisont 2020-programmet

14. mener, at regionerne i den yderste periferi har potentiale til at indtage en førende stilling inden for forskning og teknologi på de områder, der er omfattet af målene i Horisont 2020-programmet, som f.eks. rummet, luft- og rumfart, bioteknologi, observation af naturrisici, havforskning, biodiversitet, vedvarende energi, sundhed, tilpasning til klimaændringerne og intelligent transport;
15. minder om, at målet med samhörighedspolitikken 2014-2020 bl.a. er at styrke forskning, teknologisk udvikling og innovation;
16. beklager, at regionerne i den yderste periferi, hvis projekter på grund af deres særlige forhold har meget vanskeligt ved at opfylde visse af kravene for at opnå fællesskabsstøtte, ikke i tilstrækkeligt omfang har draget fordel af rammeprogrammet for forskning og udvikling i perioden 2007-2013, hvilket har medført en ringe deltagelse og en lav succesrate og en mindre tilstedeværelse i de europæiske forskningsnetværk; opfordrer derfor Kommissionen til at iværksætte tiltag til støtte for forskningen i regionerne i den yderste periferi og fremme opnåelsen af en kritisk masse;
17. mener, at EFRU alene ikke vil kunne sætte i regionerne i den yderste periferi i stand til at opfylde målene for samhörighedspolitikken, Europa 2020-strategien og Horisont 2020; mener i denne forbindelse, at Kommissionen bør tilpasse og sikre adgangen for regionerne i den yderste periferi til Horisont 2020-programmet ved at udarbejde målrettede programmer, som kan fremme disse regioners integration i de europæiske og internationale forsknings- og innovationsnet; minder i denne henseende om, at det i Horisont 2020-strategien, i afsnittet om "Udbredelse af kvalitet og udvidelse af deltagerkredsen", understreges, at der, som det fremgår af Unionens innovationsresultattavle, er betydelige forskelle mellem præstationerne på forsknings- og innovationsområdet og de særlige foranstaltninger til udbredelse af kvalitet og udvidelse af deltagerkredsen i medlemsstater og regioner, som er bagud på forsknings- og

innovationsområdet;

18. slår til lyd for udnyttelse og strukturel udvikling af universiteterne i regionerne i den yderste periferi for sammen med Horisont 2020 at fremme den indflydelse på både europæisk og internationalt plan, som universiteterne i regionerne i den yderste periferi, deres forskningscentre, deres forskere og deres studerende har; minder om, at alle programmer til fremme af mobiliteten mellem universiteterne for studerende, lærere og tjenestemænd har hårde vilkår i regionerne i den yderste periferi på grund af de ekstra omkostninger, der skyldes deres isolation og fjerne beliggenhed;
19. minder om, at forsknings- og innovationsprogrammer i tilstrækkelig grad bør have fleksibilitet til at kunne tilpasses til nye grænser og nye videnudfordringer, eksempelvis for havbunden, som har et betydeligt potentiale;
20. erindrer om den stigende økonomiske interesse i den umådelige rigdom, der findes på havbunden, og det enorme biogenetiske, mineralske og biotekniske potentiale inden for dette område i regionerne i den yderste periferi, og at der bør tages hensyn hertil i den "nye strategi for regionerne i den yderste periferi" med henblik på at udvikle en videnbaseret økonomi, der baserer sig på havet og oprettelsen af økonomiske aktiviteter med høj merværdi inden for områder såsom lægevidenskab, farmaceutisk videnskab og energi;

Synergier med det indre marked

21. opfordrer Europa-Kommissionen til at lade sig inspirere af de forskellige konklusioner i Solbes-rapporten med henblik på en bedre integration og udvikling af regionerne i den yderste periferi på det indre marked;
22. understreger, at konkurrencen i regionerne i den yderste periferi ikke kommer til konkret udtryk på samme måde som i resten af det europæiske rum, da markedsmekanismerne ikke kan fungere frit i disse regioner i de fleste sektorer for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, fordi aktiviteten ikke er attraktiv for privat investering; fremhæver, at der kun kan tilbydes kvalitetsprodukter til konkurrencedygtige priser i regionerne i den yderste periferi med passende compensation fra statens side, og at disse tjenesteydelser i regionerne i den yderste periferi hurtigst muligt bør evalueres af Kommissionen med henblik på at muliggøre større fleksibilitet og bedre tilpasning af EU's nuværende lovramme til de faktiske forhold;
23. opfordrer Kommissionen til at sikre sig, at de konkurrenceretlige regler respekteres bedre for at undgå monopoler og ulovlige aftaler i regionerne i den yderste periferi;
24. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en vejledning for små og mellemstore virksomheder i regionerne i den yderste periferi om deres bidrag til det indre marked under iagttagelse af de forskellige gældende EU-programmer og –fonde i regionerne i den yderste periferi;
25. opfordrer Kommissionen til at tage problemet med ekstra omkostninger og høje leveomkostninger i regionerne i den yderste periferi op og til at tage hensyn hertil ved udarbejdelsen af Unionens politikker;

Synergier med LIFE+-programmet og Energi 2020-strategien

26. mener, at regionerne i den yderste periferis potentiale inden for forvaltning, bevarelse og genopretning af biodiversiteten, tilpasning til klimaændringerne og udvikling af vedvarende energi kan optimeres ved at skabe synergier og supplerende finansiering mellem samhørighedspolitikken, LIFE+-programmet og Energi 2020-strategien og samtidig bidrage til realisering af Unionens egne mål;
27. bemærker, at formålet med LIFE+-programmet for perioden 2014-2020 er at medfinansiere innovative projekter inden for miljøbeskyttelse og bekæmpelse af klimaændringer; understreger, at det er yderst vigtigt at opnå synergier med mål 5 og 6 i samhørighedspolitikken 2014-2020, og at det derfor er absolut nødvendigt, at regionerne i den yderste periferi i højere grad deltager i LIFE+;
28. beklager, at den forberedende BEST-foranstaltning i strid med Europa-Parlamentets udtalelse og Rådets konklusioner af 25. juni 2009 ikke er blevet omdannet til et reelt program helliget regionerne i den yderste periferi og OLT;
29. beklager, at de habitater og dyre- og plantearter, der skal beskyttes i de franske regioner i den yderste periferi, ikke er blevet opført i bilag I til direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, hvilket gør det umuligt at anvende direktivet i de franske regioner i den yderste periferi og udelukker de franske regioner i den yderste periferi fra at deltage i NATURA 2000-net og -programmer;
30. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et særligt Natura 2000-program for regionerne i den yderste periferi på grundlag af artikel 349 i EUF-traktaten;
31. opfordrer Kommissionen til på basis af de gode eksempler og resultater opnået af visse regioner i den yderste periferi på området vedvarende energi at fremme foranstaltninger med det formål at opnå energiuafhængighed og realisere målene i Energi 2020-strategien, og minder Kommissionen om dens forslag om at oprette et særligt program på energiområdet for at mindske omkostningerne i forbindelse med regionernes fjerne beliggenhed, infrastruktur og tjenesteydelser med det sigte at fremme politikkerne for vedvarende energi på grundlag af POSEI-programmerne for på denne måde at opnå størst mulig synergi med andre EU-aktioner;
32. henleder opmærksomheden på behovet for at fremme tiltag til at udnytte vedvarende energikilders potentiale i ømråder, hvor der er en større afhængighed af fossilt brændstof på grund af den fjerne beliggenhed og den geografiske isolation; mener derfor, at der i denne forbindelse bør tages hensyn til behovet for at inkludere instrumenter i europæisk energipolitik, der vil gøre det muligt på en passende måde at håndtere de udfordringer, som isolerede energisystemer giver;

Synergier med de europæiske ungdomsprogrammer

33. understreger, at mål 8, 9 og 10 i den nye samhørighedspolitik vedrører beskæftigelse, social inklusion, bekæmpelse af fattigdom, undervisning, uddannelse og erhvervsuddannelse;
34. understreger, at regionerne i den yderste periferi er blandt de europæiske regioner, der har

den højeste arbejdsløshed, særlig blandt de unge; henleder imidlertid opmærksomheden på problemerne med at tage de midler i brug, der er afsat til ungdomsgarantiordningen gennem samfinansiering; beklager endvidere, at der ikke findes specifikke bestemmelser for regionerne i den yderste periferi i programmerne for beskæftigelse og social innovation og minder om, at disse regioner har haft problemer med at drage fordel af mulighederne i Progress-programmet; opfordrer til udvikling af det sociale aspekt ved hjælp af et hastende pilotprojekt til bekæmpelse af arbejdsløsheden i regionerne i den yderste periferi; anmoder om oprettelse i Kommissionen af særlige indsatshold for ungdomsbeskæftigelsen med henblik på gennemførelse af ungdomsgarantiordningen og mobilisering af ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet;

35. opfordrer EIB til at medtage regionerne i den yderste periferi i sit initiativ "Job til unge" og i programmet "Investering i kvalifikationer";
36. er bekymret over den store hjerneflugt fra regionerne i den yderste periferi på grund af den høje arbejdsløshed og de utilstrækkelige uddannelser, der tilbydes, mens en uddannet og kvalificeret arbejdskraft er absolut nødvendig for en bæredygtig vækst, navnlig inden for områder, der er traditionelle eller i særlig grad kendetegner en region, men også for at sætte gang i en dynamisk udvikling med nye aktiviteter, der gør det muligt at konkurrere med resten af verden;
37. bemærker, at målet med det nye Erasmus-program er at udvikle et videnssamfund; understreger, at realiseringen af dette mål er nødvendig for gennemførelsen af Europa 2020-strategien, i henhold til hvilken viden er hoveddrivkraften bag den europæiske økonomi; understreger således behovet for at skabe mere synergi mellem Erasmus-programmet og ESF i regionerne i den yderste periferi for at gøre de menneskelige ressourcer og den lokale ekspertise, der er kraftige vækstmotorer, mere dynamiske;
38. støtter udviklingen af universitetskapaciteten i regionerne i den yderste periferi og af nye ekspertiseområder for at gøre universiteterne i disse regioner mere attraktive og øge deres betydning i Europa; støtter udviklingen af partnerskaber mellem universiteter og udvidelse af disse partnerskaber til også at omfatte universiteter i tredjelande, med hvilke regionerne i den yderste periferi har særlige forbindelser; anmoder endvidere om, at Erasmus+ og Eures-programmerne overtager de ekstra transportomkostninger, der er forbundet med den fjerne beliggenhed, så de studerende fra regionerne i den yderste periferi kan drage nytte af de europæiske udvekslings- og uddannelsesprogrammer, og så universiteterne i regionerne i den yderste periferi kan få større udbytte af Erasmus Mundus-programmet mellem medlemsstaterne og resten af verden;

Synergier med de transeuropæiske net (transport, telekommunikation, energi)

39. henviser til betænkningen af Teixeira om samhørighedspolitikens rolle med hensyn til EU-regioner i den yderste periferi inden for rammerne af EU 2020 (2011/2195(INI)), hvori Kommissionen opfordres til, på grundlag af POSEI, at oprette et konkret program på energi- og transportområdet samt på det informations- og kommunikationsteknologiske område, og ikke mindst til at udarbejde en konkret ramme for transportstøtte til regionerne i den yderste periferi, navnlig for at fremme den offentlige transport og udvikle søtransporten mellem øerne;

40. påpeger, at det er nødvendigt i regionerne i den yderste periferi at udvikle synergier mellem transeuropæiske net, Connecting Europe-faciliteten, Civitas- og Horisont 2020-programmerne samt EFRU's og Samhørighedsfondens investeringer i transport, telekommunikation og energi;
41. minder om, at tilgængelighed spiller en central rolle i forbindelse med de meget afsides beliggende regioners udvikling og ofte kræver, at der findes et komplekst internt og eksternt netværk af sø- og lufttransportydelser, hvilket skaber vanskelige vilkår for mobiliteten og tilgængeligheden i regionerne i den yderste periferi, som ikke har noget alternativ til luft- og søtransport og desuden står over for transportprisstigninger, som i sig selv har negative følger på det økonomiske og sociale område;
42. glæder sig over, at Kommissionen vil integrere regionerne i den yderste periferi i de transeuropæiske net, men beklager, at størstedelen af disse regioner er blevet udelukket fra hovedkorridorerne og dermed fra CEF-finansiering; opfordrer Kommissionen til at tage denne udelukkelse op til fornyet overvejelse inden for rammerne af sin strategi for regionerne i den yderste periferi og til at garantere investeringer i transporten i disse regioner for at imødegå udfordringerne i tilknytning til deres fjerne beliggenhed og økarakter; opfordrer Kommissionen til at etablere en særlig sektorspecifik ramme for regionerne i den yderste periferi for at fremme tilgængeligheden og forbindelserne mellem disse regioner og det europæiske fastland;
43. beklager, at projekterne om motorveje til søs ikke er kommet længere, fordi nærskibstrafikken prioriteres, hvorved regionerne i den yderste periferi udelukkes på diskriminerende vis; opfordrer Kommissionen til at tage denne udelukkelse op til fornyet overvejelse inden for rammerne af sin strategi for regionerne i den yderste periferi;
44. fremhæver behovet for at revidere rammen for statsstøtte til søtransport med det sigte at tillade statsstøtte til forbindelser mellem regionerne i den yderste periferi og tredjelande;
45. peger på behovet for at tilpasse klassificeringen af de regionale lufthavne, idet den i regionerne i den yderste periferi ikke udelukkende kan være begrænset til spørgsmål om passagerstrømme og rentabilitet;
46. mener, at den digitale kløft mellem regionerne i den yderste periferi og Europa som følge af den digitale økonomis omfang bremser udviklingen i regionerne i den yderste periferi og deres konkurrenceevne; bemærker, at den forsinkede etablering og modernisering af ikt i regionerne i den yderste periferi lægger et digitalt efterslæb oven i den geografiske afstand; foreslår, at udviklingen af ikt intensiveres ved at udvide og modernisere nettene, ved at skabe synergier med EFRU og ved at gøre det lettere for disse projekter at få adgang til finansiering fra EIB, og peger endvidere på behovet for at give disse regioner prioriteret adgang til GMES- og Galileo-programmerne;

Synergier med Unionens havpolitik (den fælles fiskeripolitik, EHFF)

47. minder om, at regionerne i den yderste periferi bidrager til at give EU status som maritim stormagt på verdensplan;
48. opfordrer Kommissionen til at tage større hensyn til EU's maritime dimension på

verdensplan, til den udfordring, som havet, oceanerne og den blå vækst udgør for hele EU, til den strategiske beliggenhed, som regionerne i den yderste periferi har, til den rolle, som disse spiller i en bæredygtig udnyttelse af havene, oceanerne og kystområderne, i forbindelse med den maritime forvaltning på globalt plan og i udviklingen af en havbaseret vidensøkonomi;

49. konstaterer, at der ikke findes synergier mellem samhørighedspolitikken og den fælles fiskeripolitik, som endnu ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de faktiske forhold i disse regioner; understreger vigtigheden af at bevare et POSEI-fiskeriprogram og foreslår at udvikle forskning og innovation inden for den maritime økonomi som potentielle vækstfaktorer;
50. understreger, at regionerne i den yderste periferi er afhængige af fiskeressourcerne i deres eksklusive økonomiske zoner, der er præget af en stor skrøbelighed på det biologiske og økologiske plan, hvorfor det er hensigtsmæssigt med en passende og effektiv beskyttelse af deres biogeografisk følsomme områder, navnlig ved at give de lokale flåder, der fisker med miljøvenlige fiskeredskaber, eksklusiv adgang hertil; understreger, at der er et stort behov for at sikre en afbalanceret og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne og samtidig opretholde fiskeriaktiviteten; opfordrer til, at EU's fiskeriaftaler i fremtiden forhandles under inddragelse af aktørerne i regionerne i den yderste periferi og i overensstemmelse med lokalbefolkningernes langsigtede interesser, og at der i konsekvensanalyser systematisk medtages et kapitel om regionerne i den yderste periferi;
51. beklager, at POSEI-fiskeriprogrammet, der indfører en kompensationsordning for de ekstra omkostninger til afsætning af visse fiskerivarer fra regionerne i den yderste periferi, som skyldes disse regioners beliggenhed, for nylig er blevet integreret i Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) og således ikke længere udgør en selvstændig forordning rettet specifikt og udelukkende mod disse regioner, hvilket udvander betydningen af den positive forskelsbehandling, der anerkendes som en rettighed for regionerne i den yderste periferi i medfør af artikel 349 i EUF-traktaten;
52. beklager, at støtten til udskiftning af flåderne i den nye fælles fiskeripolitik ikke er blevet godkendt for visse regioner i den yderste periferi på grund af deres situation;

Synergier med den fælles landbrugspolitik

53. bemærker, at landbruget er en dynamisk sektor og en stor arbejdsgiver, som bidrager til udvikling af aktiviteter med høj merværdi; påpeger imidlertid, at de særlige forhold i landbruget i regionerne i den yderste periferi, f.eks. bedriftenes beskedne størrelse og det begrænsede marked, i høj grad præger denne aktivitet; minder om, at det tredje mål for den nye samhørighedspolitik er en styrkelse af de små og mellemstore virksomheder i landbrugssektoren;
54. gør opmærksom på, at landbruget i regionerne i den yderste periferi står over for udfordringer i tilknytning til diversificering og konkurrenceevne samt en række nye udfordringer, navnlig i tilknytning til globalisering, markedsliberalisering, fødevarerikkerhed og bæredygtig udvikling;
55. understreger, at det er nødvendigt at bevare POSEI-programmet, som har stået sin prøve

og er tilpasset de faktiske forhold i regionerne i den yderste periferi, men at det lider under en kronisk underfinansiering, der bør løses snarest; understreger i denne forbindelse behovet for at tildele POSEI-programmet tilstrækkelige midler til at hjælpe producenterne i regionerne i den yderste periferi til at overvinde virkningerne af den liberalisering, der er planlagt i adskillige sektorer, og som er knyttet til EU's politikker og indgåelsen af internationale aftaler inden for blandt andet sektorerne for mælk, sukker, rom, kød og bananer; understreger i den forbindelse den økonomiske, sociale og miljømæssige betydning af al landbrugsproduktion i regionerne i den yderste periferi; foreslår derfor, at POSEI-ordningen bevares inden for sin egen selvstændige ramme;

56. tilskynder til skabelse af synergier mellem samhørighedspolitikken og ELFUL for at sikre en bæredygtig udvikling af vandressourcerne gennem modernisering, udvidelse af vandingssystemerne, fysisk planlægning, uddannelse og fremme af turismeaspektet i et bæredygtigt landbrug og landdistrikterne;
57. opfordrer Kommissionen til at gøre den endogene landbrugsproduktion og markedsføringen i korte kredsløb mere dynamisk, dvs. erstatte importen med en lokal kvalitetsproduktion;
58. støtter udviklingen af BOB, AOC og lokale betegnelser i regionerne i den yderste periferi og ser frem til en politik for salg fremstød, der er tilpasset behovene i regionerne i den yderste periferi og beskyttelsen af geografiske betegnelser;

Synergier med EU's udenrigspolitik

59. beklager den vedvarende manglende sammenhæng mellem de europæiske fonde, EUF, EFRU og ETC, navnlig hvad angår projekter til fremme af grænseoverskridende samarbejde, skønt en sådan sammenhæng er vigtig for at nå målene for disse fonde; understreger i den forbindelse nødvendigheden af, at programmeringsreglerne for EUF og EFRU er kompatible;
60. opfordrer Kommissionen til at indlede et samråd mellem Unionens medlemsstater, regionerne i den yderste periferi, OLT og AVS-landene for at styrke dialogen og fremme integrationen af regionerne i den yderste periferi i deres geografiske områder; understreger i den forbindelse den centrale rolle, som EU-delegationerne i højere grad bør spille for at fremme dialogen mellem de forskellige aktører i programmeringen i regionerne i den yderste periferi, OLT og AVS-landene;
61. opfordrer Kommissionen til være mere opmærksom på den geostrategiske position, som regionerne i den yderste periferi har på grund af deres beliggenhed i nærheden af en række kontinenter;
62. opfordrer Kommissionen til at færdiggøre handlingsplanen om naboskabsaktionen, som den har arbejdet på siden 1999, og til at indkredse forhindringerne og de løsninger, der ville lette den regionale integration af regionerne i den yderste periferi i de respektive geografiske områder; minder i denne forbindelse om de privilegerede kulturelle og historiske relationer mellem hver region i den yderste periferi og visse tredjelande samt udviklingspotentialer for økonomiske, handelsmæssige og samarbejds mæssige forbindelser i flere af verdens regioner;

63. opfordrer Kommissionen til at tage større hensyn til de virkninger, som handelsaftaler indgået med tredjelande har på økonomierne i regionerne i den yderste periferi, og til at kræve, at der systematisk foretages en forudgående konsekvensanalyse vedrørende beskyttelsen af "sårbare" produkter, såfremt det er berettiget, og vedrørende ydelse af en rimelig kompensation for den skade, specifikke produktionsgrene måtte lide; anmoder desuden om oprettelse af en mekanisme for høring af de regionale myndigheder i disse regioner; henstiller til Kommissionen at sørge for, at der for gældende internationale aftaler gennemføres regelmæssige undersøgelser for at vurdere sårbarheden af markederne i regionerne i den yderste periferi og tage hensyn hertil;
64. beklager, at der ikke i de aftaler, der er indgået med landene i Latinamerika og AVS-landene, er taget hensyn til de interesser, som regionerne i den yderste periferi har, og at der ikke er blevet gennemført en konsekvensanalyse forud for forhandlingen af disse aftaler;
65. opfordrer Kommissionen til i de handelsaftaler, den indgår med AVS-lande, der er naboer til regionerne i den yderste periferi, systematisk at få indarbejdet et særligt afsnit om etablering af et marked mellem regionerne i den yderste periferi og AVS-landene, der skal integrere regionerne i den yderste periferi bedre i deres geografiske miljø;
66. minder om den betydning, som regionerne i den yderste periferi har for at sætte Unionen i stand til at udvikle og anvende sin kapacitet til humanitær nødintervention i tilfælde af naturkatastrofer; opfordrer derfor til, at der oprettes en europæisk civilbeskyttelsesstyrke;

Synergier med programmerne til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse

67. peger på de store problemer med bl.a. social udstødelse og fattigdom, som regionerne i den yderste periferi står over for; minder om, at mål 9 i den nye samhørighedspolitik går ud på at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom og enhver form for diskrimination, og at EFRU afsætter støtte til de socialt dårligst stillede befolkningsgrupper som en investeringsprioritet;
68. hilser vedtagelsen af ESAF velkommen og opfordrer til, at den anvendes særligt effektivt i regionerne i den yderste periferi;
69. gør gældende, at nogle af regionerne i den yderste periferi har et stort behov for boliger, bl.a. på grund af den kraftige demografiske vækst i disse regioner; opfordrer til, at der indføres en investeringsramme for socialt boligbyggeri og særlige bestemmelser, som gør, at støtte til investeringer i sociale boliger ikke betragtes som statsstøtte; bemærker, at visse regioner i den yderste periferi oplever en stigende affolkning, som resulterer i nedslidning af de boliger, der er karakteristiske for disse områder, hvilket bør bremses ved at støtte byfornyelse og tilskynde til økonomiske aktiviteter, der er tilpasset de pågældende lokaliteter, med henblik på at fastholde befolkningen;

Synergier med COSME og mikrofinansieringsfaciliteten Progress

70. bemærker, at visse regioner i den yderste periferi befinder sig i områder, hvor den industrielle konkurrence er stor, navnlig på grund af den billige arbejdskraft og rigdommen af råstoffer i nabolandene; minder om, at mål 3 og 8 i samhørighedspolitikken

2014-2020 omhandler en styrkelse af de små og mellemstore virksomheders (SMV'ernes) konkurrenceevne og fremme af en varig beskæftigelse af høj kvalitet;

71. gør opmærksom på, at de meget små virksomheder og SMV'erne i regionerne i den yderste periferi, som der fortsat oprettes mange af på trods af krisen, har stadig større problemer med at få adgang til finansiering, hvilket bringer deres udvikling og overlevelse i fare;
72. glæder sig i denne forbindelse over målene i det fremtidige COSME-program, som skal støtte de europæiske SMV'er, navnlig i spørgsmål om finansiering og erobring af nye markeder; glæder sig over udviklingen i mikrofinansieringsfaciliteten Progress; opfordrer Kommissionen til at sikre en effektiv gennemførelse af disse programmer i regionerne i den yderste periferi og hilser med tilfredshed muligheden for en dialog med EIB og Den Europæiske Investeringsfond om muligheden for at forbedre adgangen til finansiering for SMV'erne i regionerne i den yderste periferi med henblik på oprettelse af lokale investeringsfonde i hver af disse regioner og udvikling af regionale markeder for rikovillig kapital;
73. understreger behovet for at tilpasse den økonomiske udvikling i hver enkelt region i den yderste periferi efter dens potentiale; bemærker f.eks., at den manglende affaldsbehandlingskapacitet indebærer en betydelig margin for fremskridt med hensyn til både beskæftigelse og miljø;
74. glæder sig over åbningen for nylig af den offentlige høring "En grøn handlingsplan for SMV'er"; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at indarbejde de problematikker og kompetencer, der kendetegner SMV'erne i regionerne i den yderste periferi, i sine fremtidige konklusioner;
75. understreger, at turisme er en af de vigtigste drivkræfter for økonomien i regionerne i den yderste periferi; mener i denne forbindelse, at udvikling og modernisering af hotelkomplekser i regionerne i den yderste periferi ved hjælp af en fælles støtte fra EFRU og COSME-programmet er absolut nødvendig for at nå målet om diversificering og udvikling af et bæredygtigt turismeudbud i regionerne i den yderste periferi;
76. foreslår at forenkle visumpolitikkerne ikke blot for EU-medlemsstaterne, men også for visse tredjelande for at fremme turismen og lette gennemførelsen af en flerdestinationsturisme mellem regionerne i den yderste periferi og nabolandene;

Synergier med programmet Et Kreativt Europa

77. bemærker, at regionerne i den yderste periferi er kendetegnet ved en udpræget multikulturalisme, og at kulturlivet i regionerne i den yderste periferi også skal kunne bidrage til og hente inspiration i det europæiske kulturliv; opfordrer Kommissionen til at give projekter fra regionerne i den yderste periferi adgang til programmet Et Kreativt Europa;
78. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en strategi for udvikling og udbredelse af kulturarven i regionerne i den yderste periferi med udgangspunkt i det fjerde Euromed Heritage-program;

79. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

De politikker, der forener Den Europæiske Union og regionerne i den yderste periferi, har hidtil været baseret på gennemførelsen af en central og væsentlig solidaritetspolitik via de samhørighedspolitiske instrumenter og på støtte til landbrugs- og fiskerisektoren.

Med denne betænkning foreslås det at ændre tilgangen, så investeringspolitikkerne i regionerne i den yderste periferi åbnes mod nye områder og muliggør en bæredygtig udvikling ved at gå videre end de nuværende visioner, der nogle gange er udtømt. Det bør forpligte os til at sikre, at regionerne i den yderste periferi ikke længere blot er omfattet af regionalpolitikken og landbrugspolitikken, så de bedre kan integreres i og drage større fordel af de europæiske politikker.

EU's støtte til regionerne i den yderste periferi er ikke blot et udtryk for europæisk solidaritet, det er en støtte, der er til gavn for hele Den Europæiske Union, når den skal realisere sine egne mål for vækst, indflydelse i verden og deltagelse i løsningen af planetens store udfordringer. Uanset om der er tale om dialog med AVS-landene, bekæmpelse af klimaforandringer, beskyttelse af biodiversitet, beskyttelse af koralrev og sundhed, bevarelse af regionale sprog eller kulturel mangfoldighed, står EU stærkere sammen med sine regioner i den yderste periferi, når de mål, som disse udfordringer giver anledning til, skal realiseres. Og de spanske, portugisiske og franske oversøiske regioner har de samme udfordringer og ambitioner som en åben Union vendt mod verden, havene, forskning, miljø og ekspertise.

Når der investeres i regionerne i den yderste periferi og tages hensyn til såvel deres bidrag som deres placering, investeres der i et fremtidigt EU, der er på forkant med planetens udfordringer. På et tidspunkt, hvor EU gennemlever en krise, der giver frygt for en lukken sig om sig selv og en afskæring fra verden, er det meget vigtigt, at gå bort fra standardsætningen "hvor meget koster det", for at gøre det væsentlige bidrag, som regionerne i den yderste periferi kan yde til det europæiske kontinents globale ambition, gældende. Det er denne vej, helt uden nogen negative visioner, som Kommissionen og EU bør slå ind på i dag.

Det må imidlertid konstateres, at regionerne i den yderste periferi alt for ofte glemmes af dem, der arbejder for EU, og som har til opgave at repræsentere det i dets helhed. Ikke sjældent finder man på Kommissionens og dets tilknyttede agenturers hjemmesider kort, hvorfra regionerne i den yderste periferi er forsvundet, tekniske dokumenter om regioner bestående af tredjelande som f.eks. Caribien, Latinamerika, Det Indiske Ocean, Nordvestafrika, hvor det end ikke nævnes, at EU her er repræsenteret ved sine regioner i den yderste periferi. Alt for ofte udelukkes regionerne i den yderste periferi næsten med vilje fra de store projekter, der strukturelt og materielt skal forbinde Unionen internt og dens enkelte dele. Alt for ofte kommer EU's ultraperifere hensyntagen til regionerne i den yderste periferi oveni den rent geografiske beliggenhed i den yderste periferi.

Hvis EU er et integrationsprojekt, kan regionerne i den yderste periferi ikke længere tilsidesættes og betragtes som et handicap af dem, der skal skabe morgendagens Union.

Hvis beliggenheden i den yderste periferi er et handicap for regionerne i den yderste periferi, så er den præcis det modsatte for Unionen: Den er en fordel.

I artikel 349 i TEUF anerkendes de særlige problemer og karakteristika, der er kendetegnende for regionerne i den yderste periferi, fordi disse problemer og karakteristika er til stede, de er materielle og reelle. En tilpasset særbehandling betyder ikke, når der er tale om regionerne i den yderste periferi, en fordelsbehandling, for det er en integrerende behandling, der alene skal muliggøre en afbalanceret og fuldstændig integrering af regionerne i den yderste periferi i Unionen. Hvis man ønsker at integrere regionerne i den yderste periferi uden at overveje, hvad der skal tilpasses på en anden måde til dem, betyder det, at man med tiden bidrager til varigt at styrke de handicap, der skyldes deres beliggenhed i den yderste periferi i forhold til det europæiske kontinent. Dermed udelukkes de i sidste ende varigt fra EU. Mens de europæiske oversøiske regioner befinder sig i den yderste periferi i forhold til kontinentet, befinder det europæiske kontinent sig også i disse europæiske oversøiske regioners yderste periferi.

Der må derfor fra 2014 ske en veritabel ændring. Ikke blot for at glæde sig over eller anerkende de fordele og den chance, som de europæiske oversøiske områder udgør for Unionen, men for helt konkret at udnytte disse fordele og denne chance, som også udgør den fælles fremtid for en Union, der integrerer sine oversøiske områder i sine egne visioner og iboende udviklingsperspektiver. Dette bør også resultere i en opfattelse af de europæiske oversøiske områder, der betragter regionerne i den yderste periferi og OLT som en del af den samme virkelighed.

Horisont 2020, Energi 2020, Life+, Erasmus, de transeuropæiske energi-, transport- og telekommunikationsnet kan ikke længere anbringe de oversøiske områder i den yderste periferi af deres prioriteter og målsætninger. Alle disse strategier og instrumenter skal rette op på den manglende integration af regionerne i den yderste periferi i det europæiske område, ligesom de skal vise, at regionerne i den yderste periferis potentiale kan yde et væsentligt bidrag til EU's realisering af de mål, det har sat sig. Hverken Kommissionen eller EU har forfulgt en sådan politik i de senere år, og der er derfor opstået en reel kløft, som skal fjernes, og der er behov for stor opfindsomhed for at ændre denne situation.

Den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik, det indre marked og reglerne herfor skal i fremtiden nå resultater på nogle punkter og på andre punkter fortsat tage større hensyn til de geografiske, geoøkonomiske og klimatiske karakteristika, der er kendetegnende for regionerne i den yderste periferi. Ellers vil hverken den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik eller det indre marked muliggøre en varig og harmonisk integration af regionerne i den yderste periferi i det europæiske projekt.

EU's handelspolitik, udenrigspolitik og udviklingspolitik kan heller ikke længere betragte de oversøiske områder som regioner af mindre betydning for Unionen. De oversøiske områder er en forlængelse af Unionen i verden, deres økonomiske interesser kan ikke uophørligt ofres til fordel for kontinentale overvejelser, der ikke blot er egoistiske, men også på tragisk vis er blottet for enhver geostrategisk eller geoøkonomisk vision, og i hvilke der ikke tages hensyn til regionerne i den yderste periferi, som heller ikke integreres heri. Der findes imidlertid en tæt forbindelse mellem bevidstheden om den rolle, som Unionen kan spille på globalt plan, og den opmærksomhed, som Unionen viser sine regioner i den yderste periferi og sine oversøiske lande og territorier. Unionens klare negligering af regionerne i den yderste periferi og OLT i størstedelen af dens udenrigspolitikker (handelspolitik, havpolitik, diplomati og

udviklingspolitik) er et tydeligt tegn på, at Unionen underinvesterer i sin egen globale og internationale dimension.

Det er således ved at skabe og tillade synergier mellem strukturfondene for regionerne i den yderste periferi og alle de øvrige fonde, strategier og EU-politikker, at disse perspektiver for Unionen og for regionerne i den yderste periferi kan blive en realitet. Det er også ved at udarbejde ad hoc-programmer og -værktøjer, der gør det muligt for regionerne i den yderste periferi at indtage den plads, som er deres i en europæisk union, der reelt er åben mod verden og bevidst om sin geografi, sin historie og drivkræfterne bag dens vækst og indflydelse, at disse nye fælles udfordringer kan tages op.

Selv om alle kan blive enige om en strategisk vision for regionerne i den yderste periferi, er det i dag vigtigt at prioritere en pragmatisk tilgang for at fjerne alle begrænsninger, hindringer og låste døre i forbindelse med alle Unionens politikker, så regionerne i den yderste periferi kan deltage fuldt ud heri.

Vi bør ikke længere blot forsvare regionerne i den yderste periferi i Europa, men navnlig fremme dem og gøre dem til vindere.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	11.2.2014
Resultat af den endelige afstemning	+ : 31 - : 2 0 : 4
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Francesca Barracciu, Catherine Bearder, Victor Boștinăru, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Markus Pieper, Ovidiu Ioan Silaghi, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Justina Vitkauskaitė Bernard, Kerstin Westphal, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Martina Anderson, Karin Kadenbach, Evgeni Kirilov, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Ivana Maletić